

Josep Antoni Triviño
ESCRIPTOR

LA BIBLIOTECA I L'ALCALDE DE LA BISBAL

Aquesta dèria que em fa captiu dels llibres m'empeny, ara i adés, a visitar la biblioteca municipal de la Bisbal d'Empordà. És petita i un xic cenyida en un angle aprofitat d'allò més al teatre El Mundial. És, però, acollidora i frueixen les seves tres escasses parets de l'ambient afable que, dia rere dia, basteix amb una paciència a tot càntir la **Nuri**. Ella tothora fa gala d'un somriure que, si cal, es transforma en aquell posat circumspecte necessari per retornar aquest preuat tresor que és el silenci. És un espai tranquil on passar les hores fins a boca de fosc. Al bell mig d'aquestes prestatgeries atapeïdes d'una muntanya de llibres que, amatents als nostres dissenys, resten quiets tot cobejant ser elegits per complaure les nostres ànsies de coneixement i d'històries i contes ben explicats, un dia no pas distant vaig llegir al **Diari de Girona** que l'alcalde havia aprovat el projecte de la futura biblioteca de la Bisbal d'Empordà. I havent esguard que la vila de la ceràmica és capital, aquest futur equipament cultural gaudirà del caràcter de comarcal. Tot plegat ha estat una extraordinària notícia.

L'entrebanc principal que mantenia empanat el projecte d'aquest equipament d'una importància cabdal per a la capital baixempordanesa i tots els vilatges del seu voltant, fou guimbat en un plis plas per

l'equip de govern bisbalenc. Estic al·ludint al sempitern entrebanc de la ubicació. Pot semblar una facècia, però a la casa de la vila aquesta qüestió de triar el lloc més adient per tal de bastir un equipament municipal –sigui el que sigui– tradicionalment sempre ha estat aquell dilema on s'han centrat les imperibles discussions dels diferents grups municipals. Lluny del meu ànim és sostreure-li importància a aquest detall d'on ha d'ubicar-se un casal cívic, un poliesportiu o una biblioteca; el que pretenc és fer parar atenció sobre la ineficàcia de perllongar en el temps aquest esforç de barrinar les ubicacions més ideals. Havent esguard què és possible aportar, des d'una banda i una altra, moltes alternatives, la discussió permanent d'aquestes sempre esdevé en una paralització, a causa tal vegada d'una raó de prioritats de qui governa, o bé tal vegada un gran zel de l'oposició per fer una bona contribució.

Per la qual cosa m'alegro d'allò més que l'alcalde, **Lluís Sais**, agafés, en el seu dia, el tema pel mànec i decidís que l'antic escorxadador fos la ubicació definitiva de la futura biblioteca comarcal. La idoneïtat de les coses sempre ve donada per les seves realitats. I en aquest cas les realitats són que el lloc frueix d'unes bones comunicacions, la distància al centre és realment minsa i se n'aprofita un espai de titularitat municipal que està en una situació d'abandonament,

i, per la qual cosa s'aconseguirà el valor afegit de rehabilitar un edifici històric de gran vàlua arquitectònica, com és l'antic escorxadador. A en Lluís Sais se li podrà dir que no gaudeix d'un somriure a l'estil ZP –sortosament–, però és de justícia reconèixer que, en bescanvi, frueix de la mirada tranquil·la i sincera d'un home que compleix les seves promeses.

Recordo que, a poc espai d'estrenar-se

ADRIA

com a alcalde, va declarar públicament: «Cal posar fil a l'agulla per mirar de consolidar i acabar tots els equipaments pendents a la Bisbal». És just reconèixer, per tant, que ho està complint. I, tanmateix, és just reconèixer que ho fa amb la valuosa col·laboració del regidor **Xavier Dilmé**, donant exemple que és viable una entesa entre persones de partits diferents si l'objectiu és treballar en benefici dels seus veïns. Tots els que vivim a la Bisbal tal vegada no ens adonem d'uns quants equipaments i millores urbanes que s'han bastit des de dos anys ençà, per passar-hi cada dia pel seu davant, però si ens hi fixem un xic, veurem uns parcs infantils endreçats, un gran parking per als cotxes a l'antic camp de futbol, una urbanització adient del nou camp de futbol (amb nous vestidors a punt d'entestir-se), la construcció de l'Arxiu Comarcal en marxa al costat de l'antic Teatre Vell, l'arranjament dels carrers del nucli antic...

Per naps o per cols gairebé sempre esdevé més popular la crítica feta de bursada a qui es dedica a la política; ara bé, cada quan de celis, hauríem de pensar que la crítica constructiva hauria de ser la norma i no l'excepció i, en tot cas, paleso una certa tendència a amagar, a dretcient, la bona gestió dels nostres servidors locals, la de tots aquells homes i dones que, des de tots els ajuntaments, s'escarrassen, dia rere dia, per aconseguir pels seus veïns aquelles coses bones i pròximes que, a pleret, atorguen una mena de benestar col·lectiu, una mena de felicitat quotidiana, tal vegada tan efímera com una bufada de vent en el nostre subconscient, però, de ben segur afermada en el cor de les persones de bona fe, essent així que, agraeixo, de bon grat, a tots aquests servidors locals, tant als que governen com als que treballen des de l'oposició, el seu bon treball, gairebé sempre oblidat.

Mentrestant embolcallo l'esperança e que l'alcalde de la Bisbal, un home resolutiu, compleixi els compromisos pendents i, d'aquí a poc espai de temps, de l'actual biblioteca les seves tres petites i acollidores parets jo enyor.